

der staaer paa en aaben Plads, og lade en saadan lithografere. Det forekommer mig, at man her har givet den blotte mekaniske Gjengivelse et Fortrin for Tegningen, som dog har et langt større Krav paa at blive betegnet som en kunstnerisk Virksomhed. Naar der endelig i det andet Thing er gjort en Tilføielse til den Undtagelse, som findes under Lit. b. i samme Paragraf, at Kunstneren nemlig skal have Ret til i et vist Tidrum at forbeholde sig Eneret over sit Kunstarbejde i den Forstand, at han skulde kunne formaae Haandværkere og Fabrikanter til at gjengive Kunstarbejdet ved Tegninger paa deres Haandværkerarbejder eller Fabrikata, saa forekommer det mig, at man gaaer noget videre i sin Beskyttelse for Kunstnerne, end Retfærdigheden synes at byde. — Hvad jeg her har anført, i Forbindelse med hvad ærede andre Medlemmer her i Salen have anført, troer jeg er tilstrækkeligt til at vise, at Lovforslaget virkelig kunde fortjene en nærmere Overveielse.

Indenrigsministeren: Det er en besynderlig Skjæbne, jeg har idag, ligesom den, jeg havde forleden Dag, at det, hvorimod Angrebene ere rettede her i Thinget, paa ganske faa Undtagelser nær, er lutter Ting, som ikke hidrøre fra mig, og som tildeels ere komne ind i Loven med en vis Modstand fra min Side. Jeg skal imidlertid dog bemærke, at saavist som jeg ikke her skal fragaage, hvad jeg paa det Sterkeste har udtalt paa det andet Sted, at det Udvalg, der behandlede Sagen der, opfattede den meget eensidig og gif meget for vidt, ligesaa vist er det dog med Hensyn til de vigtigste Konsekventer af denne formeentlig eensidige Opfattelse lykkedes mig ved en meget bestemt Modstand at hævde de Bestemmelser, som jeg ansaae for aldeles uundværlige, for at ogsaa den anden Side af Sagen, Alt, hvad vi kunne kalde Publikums Ret og navnlig Haandværkernes Ret, kunde see Hyldest, og jeg kan saaledes ikke sige Andet, end at jeg meget godt vilde kunne lade Lovudkastet, saaledes som det foreligger, trods dets Afvigelse fra min op-

rindelige Tankegang, gaae ud under mit Navn. Det er fuldkommen min Mening, hvad navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts Ste Bagfreds (C. Rimestad) har udtalt, at det egentlig praktiske og væsentlige Indhold af Loven ligger i dens § 2. Jeg troer, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis man havde ladet den § 3, der i det oprindelige Lovudkast sluttede sig dertil som et Supplement, blive staaende — men jeg anseer dette dog for mindre væsentligt; men paa den anden Side betragter jeg § 2 som aldeles nødvendig. Jeg troer, at det er et ligefremt Retfærdighedskrav, en stor Deel af vore Medborgere have paa at beskfttes i en meget væsentlig Andeel af det materielle Udbytte af deres Virksomhed, i hvilken Henseende de nu ere aldeles priisgivne. Jeg skal bemærke, at Alt, hvad der er talt i høie Toner, saavel under Sagens Behandling andre Steder som ogsaa udenfor Rigsdagen, om Kunstnere, anseer jeg for ikke at henhøre under Lovgivning; vi staae her Allesammen hver Dag og producere Kunstværker i Betsalen, og see dem som oftest næste Dag i en Avis i en Form, som vi neppe altid ville vedkjende os, og jeg troer ikke, at vore Taler derved lide nogen Nød; i endnu højere Grad gjælder dette om Kunstneren, da hans Anseelse og Ære saavel for Samtiden som for Fremtiden berøer paa hans egne Værker og ikke kan spildes derved, at han finder i en illustreret Tidende eller paa anden lignende Maade smaa Gjengivelser deraf, da Ingen vil bygge sin Dom om en Kunstners Værd paa en Fremstilling af denne Art. Men derimod er det aldeles vist, at efter den Udsvikling, som mekaniske Midlers Anvendelse til Mangfoldiggjørelse af Kunstværker staaer i Begreb med at naae — det er jo ikke umuligt, at man endog vil kunne finde paa at gjengive Farverne ved en Benyttelse af Lyset — er det Forhold indtraadt allevegne og ogsaa her begyndt, at en ikke uvæsentlig Deel af Bedkommendes Fortjeneste af sit Arbejde kan han opnaae derigjennem, at det kun kan gjengives af ham eller med hans Samtykke. Det vil med andre Ord sige, at alle de, der ville